

OPENING OEROCEAAN BRENGT WPZ-LEDEN WEER BOVEN WATER

Donderdag 24 juni werd in Historyland 'De Oeroceaan' geopend. De zaal in het museum in Hellevoetsluis, die velen wel kennen van onze bijeenkomsten aldaar, is hiervoor omgetoverd tot een blauwe zee van acht miljoen jaar geleden. Hierin "zwemmen" walvissen en reuzenhaaien tot achttien meter.

Bij binnenkomst kijk je direct in de levensgrote opengesperde bek van een *Carcharocles megalodon*, of kortweg 'megalodon', de grootste haai die ooit geleefd heeft. Als je het durft om tussen zijn vlijmscherpe tanden door te gaan zie je nog veel meer bijzondere fossielen, opgevest van de Nederlandse zeebodem. Met de bijbehorende schaalmodellen komen de verdwenen en uitgestorven haaien en zeezoogdieren tot leven.

En neem bijvoorbeeld de knoepert van een tand van de reuzenroofpotvis, *Livyatan melvillei*. Dit dier kon wel 18 meter lang worden. Het fossiel werd in 2018 opgevest uit de Westerschelde en in Cranium 35-2 beschreven. Tand van een dergelijk formaat waren eerder alleen bekend uit Peru! In deze tentoonstelling zie je het originele fossiel naast de reconstructie van de grootste muil.

Nog bijzonderder zijn het compleet samengesteld skelet en de daar direct

boven gemonteerde levensgrote en levensechte replica van een De Vosvinvis, *Nehalennia devossi*; een baleinwalvis van bijna acht meter. Ook deze fossielen zijn opgevest uit de Westerschelde.

De soortnaam is een eerbetoon aan John de Vos, die zijn leven lang al aan de paleontologie werkt en een belangrijke rol speelt bij de samenwerking binnen de WPZ en daarbuiten. Alle aanwezigen waren dan ook dolblij om John de tentoonstelling te zien openen en hem zelf voor het eerst oog in oog te zien staan met zijn naamgenoot. Deze baleinwalvis zal ervoor zorgen dat de naam De Vos nooit zal verdwijnen, en in zijn kielzog de namen Bisconti, Munstermann & Post (Lees ook Straatgras 31-1, 2019, over het holotype).

De tentoonstelling wordt gecombineerd met foto's en verhalen van hoe deze fossielen boven water zijn gehaald, geprepareerd en onderzocht werden, en hoe zij uiteindelijk met een naam en reconstructie aan het publiek gepresenteerd worden. Om het werk van de paleontoloog tastbaar te maken is een hoek ingericht met werkbank voor het prepareren van fossielen, met een subtiele hint naar de WPZ. Aan de muren hangen voor ons herkenbare reconstructietekeningen van Remie Bakker. En *last, but not least* draait op de brede achterwand van de zaal een

speciaal voor deze tentoonstelling gemaakte animatie; alsof je zelf in de oeroceaan gedoken bent en tussen de zeereuzen zwemt, "pas op voor die megalodon!". Alleen de nog zichtbare stopcontacten op de wand houden je in het heden.

Zoals alle fossielen leren ook de hier tentoongestelde nieuwe soorten ons weer veel over de evolutie en het vroegere (zee)leven van Noordwest-Europa. *N. devossi* was een van de eerste vinvissen ter wereld, een voorvader van de bultrug en de blauwe vinvis, en ondanks dat hij de prooi was van megalodon en *Livyatan melvillei*, absoluut niet minder indrukwekkend!

En dat blijkt ook uit de reacties onder de aanwezigen tijdens de opening. Iedereen is onder de indruk. Extra feestelijk is het als je zoveel gelijkgestemde en opgewekte WPZ-leden weer samen ziet. We komen niet alleen ogen te kort voor de tentoonstelling, maar ook oren en tijd te kort om iedereen weer te spreken.

Al met al is de tentoonstelling een mooie opvolger van 'Zeeuwse oerwalvissen' in het NMR uit 2019, als ik zo vrij mag zijn die vergelijking te trekken, en was de opening een zeer welkome eerste grote samenkomst voor WPZ-leden en andere fossielenfanatici sinds 2019.

AUTEUR
NIKE LISCAJET